

terra en el precís moment de la sembra, puig que no hi ha temor de sofrir perduas de potassa. S'ha de tenir en compte que d'aquesta materia no deu emplearse sino la cantitat precisa per la cullita que's vulgui adobar, ja que'ls seus efectes son promptes y de emplearse ab abundancia podria perjudicarse els sembrats. Lo dit respecte del cloruro, es aplicable al sulfat de potassa, puig que'ls efectes poch mes poch menos son els mateixos en la generalitat de las terras y dels cultius.

Donadas algunas explicacions, encara que molt resumidas, del modo en que obran las principals materias que s'emplean en la confecció dels guanos, passém á donar algunas fórmulas que si bé no satisfán d'una manera absoluta á todas las necessitats de las diferentas classes de terra y cultius, no obstant, creyém que'l pagés pot secillament modificar la fórmula respectiva atemperantse segons sigui lo dominat á la terra que tracti d'adobar: per exemple, si la terra es argillosa, disminuirá la dosis de la potassa en una tercera part y augmentará el superfosfat en igual proporció; si domina á la terra la cals, s'augmentará en una tercera part mes, la cantitat de potassa y ademés s'ategirá una mica de sulfat de ferro.

En aquest pays es costum tirar tot l'adob d'una sola vegada al sembrar, práctica que com se dedueix de las anteriors indicacions, no respon al mes perfecte aprofitament dels principis fertilisants continguts en els adobs químichs. No obstant, els que vulguin seguir el mateix sistema, podran aplicár tractantse d'un terreno de composició mitja y de regular fertilitat, la següent fórmula:

FÓRMULA COMPLERTA

Superfosfat de cals de 18 : 20.	35 kilos.
Cloruro de potassa.. . . .	14 "
Sulfat amoniach.. . . .	21 "
	<hr/>
	70 "